

РЕШЕНИЕ

№ 3976

гр. София, 15.06.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 29 състав,
в публично заседание на 15.05.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Полина Величкова

при участието на секретаря Кристина Българиева, като разгледа дело номер **1690** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 126 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във вр. с 38, ал. 7 от Закона за защита на личните данни /ЗЗЛД/.

Образувано е по жалба на "Виваком България" ЕАД /предишно наименование „БТК“ ЕАД/, депозирана чрез юрк. К., против Решение № ППН-01-291/ 2023 г. от 17. 01. 2023 г., постановено от Комисията за защита на личните данни, с което е обявена жалбата на П. С. А. за основателна и на основание чл. 58, § 2, б. „и“ и чл. 83, § 5, б. „а“ от Регламент 2016/ 679 за нарушение на чл. 6 и чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент 2016/ 679 е наложено на администратора „БТК“ ЕАД административно наказание – имуществена санкция в размер на 2000 лева, като на основание чл. 58, § 2, б. „г“ за нарушение на чл. 24, § 1 и § 2 от Регламент 2016/ 679 е издадено разпореждане на администратора „БТК“ ЕАД да съобрази операциите по обработването на личните данни с разпоредбите на Регламента съгласно мотивите на решението, за изпълнението на което да представи доказателства в 3-месечен срок от влизане в сила на решението.

В жалбата са изложени подробни съображения за незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се иска неговата отмяна.

Ответникът – Комисията за защита на личните данни, чрез процесуалния си представител оспорва жалбата и моли да бъде отхвърлена. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – П. С. А. не се явява и не се изразява становище по жалбата. Софийска градска прокуратура, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните и събраните по делото доказателствата, приема за установено от фактическа страна следното:

С жалба рег. № ППН-01-291/ 03. 05. 2022 г., подадена от П. С. А. срещу "Виваком България" ЕАД /предишно наименование „БТК“ ЕАД/, КЗЛД е сезирана с твърдения за незаконосъобразно обработени лични данни на жалбоподателката – три имена, ЕГН и телефонен номер. В жалбата е посочено, че без знанието и съгласието на г-жа А. нейният телефонен номер е прехвърлен от мрежата на „А1 България“ ЕАД към мрежата на "Виваком България" ЕАД.

В хода на производството пред КЗЛД били депозирани становища от „БТК“ ЕАД. В становище № ППН-01-291-4 от 11. 07. 2022 г. било посочено, че въз основа на получен сигнал на 19. 04. 2022 г. от г-жа А. до „БТК“ ЕАД е извършена незабавна проверка, при която било установено, че съпругът на жалбоподателката е поискал прехвърляне на 3 броя мобилни номера, включително и този на г-жа А., като е посочил, че е титуляр на всички мобилни номера. Поради това на 18. 04. 2022 г. мобилният номер на г-жа А. бил погрешно пренесен в мрежата на „БТК“ ЕАД. След като била подадена жалбата и е извършена проверка във връзка със случая, телефонният номер на г-жа А. незабавно бил върнат в мрежата на „А1 България“ ЕАД.

В становище № ППН-01-291-14 от 03. 10. 2022 г. „Виваком България“ ЕАД отново уточнило, че номерът е погрешно пренесен в мрежата на „БТК“ ЕАД, като г-жа А. не е идвала в офис на дружеството, както и не е полагала подпис върху заявлението за преносимост. На 21. 04. 2022 г., незабавно след установяване на допуснатата грешка, мобилният телефонен номер на г-жа А. е върнат в мрежата на „А1 България“ ЕАД, като дружеството след този момент не обработва лични данни на г-жа А..

Административният орган е приел, е “БТК” ЕАД е извършило обработване на лични данни без прано основание по смисъла на чл. 6, § 1 от Регламент 2016/ 679, в противоречие с принципа на законосъобразност и добросъвестност по чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент 2016/ 679, както и в нарушение на задължението на администратора за предприемане на подходящи организационни и технически мерки по чл. 24, § 1 и § 2 от Регламент 2016/ 679, за което било издадено и оспорваното Решение № ППН-01-291/ 2023 г. от 17. 01. 2023 г., постановено от Комисията за защита на личните данни.

При така установеното от фактическа страна, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 149, ал. 1 от АПК. Разгледана по същество, същата е неоснователна, поради следните съображения:

Оспореното решение е издадено от компетентен административен орган – КЗЛД, в съответствие с предоставените му правомощия с чл. 38, ал. 2 от ЗЗЛД, както и в предписаната от закона форма, поради което в хода на административното

производство не са допуснати съществени процесуални нарушения.

При преценка за съответствието на обжалваното решение с материалния закон съдът съобрази следното:

Съгласно чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламент 2016/ 679 един от основните принципи, свързани с обработването на лични данни, е тяхното обработване законосъобразно, добросъвестно и по прозрачен начин по отношение на субекта на данните /„законосъобразност, добросъвестност и прозрачност“/.

Съгласно чл. 6, § 1 от Регламент 2016/ 679 обработването е законосъобразно, само ако и доколкото е приложимо поне едно от следните условия: а/ субектът на данните е дал съгласие за обработване на личните му данни за една или повече конкретни цели; б/ обработването е необходимо за изпълнението на договор, по който субектът на данните е страна, или за предприемане на стъпки по искане на субекта на данните преди сключването на договор; в/ обработването е необходимо за спазването на законово задължение, което се прилага спрямо администратора; г/ обработването е необходимо, за да бъдат защитени жизненоважните интереси на субекта на данните или на друго физическо лице; д/ обработването е необходимо за изпълнението на задача от обществен интерес или при упражняването на официални правомощия, които са предоставени на администратора; е/ обработването е необходимо за целите на легитимните интереси на администратора или на трета страна, освен когато пред такива интереси преимущество имат интересите или основните права и свободи на субекта на данните, които изискват защита на личните данни, по-специално когато субектът на данните е дете.

Разпоредбата на чл. 24, § 1 от Регламент 2016/ 679 предвижда задължение на администратора, като взема предвид естеството, обхвата, контекста и целите на обработването, както и рисковете с различна вероятност и тежест за правата и свободите на физическите лица, администраторът въвежда подходящи технически и организационни мерки, за да гарантира и да е в състояние да докаже, че обработването се извършва в съответствие с настоящия регламент. Тези мерки се преразглеждат и при необходимост се актуализират.

Съгласно чл. 24, § 2 от Регламент 2016/ 679, когато това е пропорционално на дейностите по обработване, посочените в параграф 1 мерки включват прилагане от страна на администратора на подходящи политики за защита на данните.

От събраните по делото доказателства се установява, че незаконосъобразното обработване на личните данни на г-жа С. е в резултат на допуснатата техническа грешка - същата не е имала желание да сключи договор с „БТК“ ЕАД, не е възникнала хипотезата на преддоговорни отношения, като г-жа А. не се явила в офис на дружеството, за да попълни процесното заявление, което е дало повод за прехвърлянето на мобилния ѝ номер към друг оператор. В резултат на тази грешка поне в периода от 18. 04. 2022 г. до 21. 04. 2022 г. е допуснато незаконосъобразно обработване на личните данни на г-жа А..

Това обработване на лични данни е в противоречие с изискването на чл. 6, § 1 от Регламент 2016/ 679 за законосъобразност на обработваните лични данни, като в конкретния случай не е съществувала нито една от хипотезите на посочената разпоредба. Правилно административният орган е приел, че в настоящия случай, в нарушение на 24, § 1 и § 2 от Регламент 2016/ 679, не са предприети подходящи организационни и технически мерки, както и че липсват достатъчно ефективни политики за защита на данни, като дружествено е следвало еднозначно да

идентифицира физическото лице, субект на данните. Освен това, съдът споделя становището на КЗЛД, че предвид липсата на яснота въз основа на кое конкретно заявление е осъществено прехвърлянето, е налице недобросъвестно и непрозрачно обработване на данни по смисъла на чл. 5, § 1, б. „а“ от Регламента.

Правилно КЗЛД на основание чл. 58, § 2, б. „г“ от Регламент 2016/ 679 е разпоредила на администратора да съобрази операциите по обработването на личните данни с разпоредбите на Регламента съгласно мотивите на решението, за изпълнението на което да представи доказателства в 3-месечен срок от влизане в сила на решението. В тази връзка законосъобразно в оспорваното решение е посочено, че следва да се извърши вътрешен преглед на правилата, свързани с идентификация на личните данни, да се проведе съответното подходящо обучение на служителите, да въведе подходяща политика за защита на данните, да се предвиди първоначално и периодично обучение на служителите, като се обърне специално внимание на обработването на лични данни при прехвърлянето на мобилни номера между трите мобилни оператора.

Законосъобразно на дружеството е наложена имуществена санкция с размер близък до минималния, при спазване на разпоредбата на чл. 58, § 2, б. „и“ от Регламент 2016/ 679. Неоснователно в жалбата се твърди, че КЗЛД не се е съобщила изцяло с разпоредбата на чл. 83, § 2 от Регламент 2016/ 679. При определяне размера на санкцията КЗЛД е взела предвид всички елементи, изброени в посочената разпоредба, като е съобщила утежняващите и смекчаващите фактори при извършеното нарушение. Н. орган е узнал за нарушението едва след подаването на жалбата, а не по инициатива на администратора. Съдът се съгласява с разбирането на КЗЛД, че липсата на имуществени вреди в конкретния случай не следва да се отчита като смекчаващ фактор, доколкото субектът на данни по никакъв начин не е допринесъл за тяхното незаконосъобразното обработване. Правилно КЗЛД е взела предвид и предишно нарушение на администратора на лични данни, като законосъобразно е отчела, че макар същият да е съдействал на надзорния орган, е предоставил противоречива и непълна информация, което е пречило бързото идентифициране на причините, довели до извършеното нарушение.

Същевременно като смекчаващ отговорността фактор законосъобразно е взето предвид, че администраторът на данните е преустановил нарушението по собствена инициатива.

Степента на отговорност на администратора е относително висока, предвид обстоятелството, че въведените организационни и технически мерки за защита на личните данни, както и упражненият контрол върху тях, не са достатъчни, за да бъде преустановено или избегнато нарушението. Този извод следва от събраните в хода на административното производство доказателства, установяващи несъответствие между титуляра на мобилния телефон и подателя на заявката за преносимост от 11. 04. 2022 г. Освен това, именно въз основа на това заявление е сключен договор от 11. 04. 2022 г., в който е обективизирано, че телефонният номер с титуляр П. А. е такъв на лицето И. А.. В конкретния случай не са осъществени съответните превантивни и контролни механизми по отношение на действията, предхождащи смяната на доставчик на мобилни услуги, така че субектът на данни да бъде идентифициран еднозначно, да се изясни действителната му воля, както и да се изясни дали заявеният за пренос номер принадлежи на заявителя.

Ето защо съдът не споделя твърдението в жалбата, че при определяне на размера на

наложената санкция КЗЛД не съобразила разпоредбата на чл. 83, § 2 от Регламент 2016/ 679.

Предвид изложеното обжалваното Решение № ППН-01-291/ 2023 г. от 17. 01. 2023 г., постановено от Комисията за защита на личните данни, е законосъобразно, поради което жалбата на „Виваком България“ ЕАД следва да бъде отхвърлена като неоснователна.

С оглед изхода на спора, основателно се явява искането за присъждане на направените по делото разноски от страна на КЗЛД, поради което оспорващото дружество следва да бъде осъдено да заплати на ответника направените по делото разноски за юрисконсулт, като при определяне на размера съдът следва да съобрази разпоредбите на чл. 78, ал. 8 от ГПК във вр. с чл. 37 от Закона за правната помощ и чл. 24 от Наредба за заплащането на правната помощ. В тази връзка, като взе предвид фактическата и правната сложност на делото, процесуалната активност на пълномощника - юрисконсулт, обема и качеството на осъществената процесуална дейност, съдът прие, че в полза на ответника следва да се присъдят разноски в размер на 100 /сто/ лева.

По изложените съображения и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – София град, Второ отделение, 29 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Виваком България" ЕАД против Решение № ППН-01-291/ 2023 г. от 17. 01. 2023 г., постановено от Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА "Виваком България" ЕАД да заплати на Комисията за защита на личните данни сумата в размер на 100 /сто/ лева, представляваща разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от деня на съобщението, че решението е изготвено.

СЪДИЯ: